

K. Z. til Otto Hasland, Rønne 1869 27/8:

Overmaade længe har jeg skullet bringe Dig min Tak for min Fødselsdagsgave, som det nu er længe siden, jeg modtog, og som Du vel veed, at jeg er bleven overordentligt glad ved, da der neppe fandtes nogen Bog, jeg mere kunde ønske mig, og tilmed kom den saa uventet og overraskende, at jeg strax neppe kunde finde mig tilrette i min Overraskelse, saa læste jeg den, eller rettere jeg slugte den, og siden har jeg læst større eller mindre Partier deri, og jeg vil vist blive ved dermed meget længe, da jeg holder saameget af Leonora Christinas Personlighed..... Gid J maae faae mere gjort end jeg i denne Tid, hvor vi have haft Sommerferie med dens Gjæster, Dands og Selskaber, hvortil jeg daarligt passer, men jeg gaaer dog gjerne med, da det saaledes hører sig til. Christian Erichsen er herovre, og det gjør til, at jeg ofte er sammen med ham og hans meget elskværdige Familie. Drachmann er herovre, vi træffes ofte og jeg kan godt lide ham, han er jo meer end almindeligt godmodig, livlig, belæst og jeg synes ogsaa dygtig. Hans værste Fjende er Flygtighed, og dog er han flittig. Mærkværdigt nok ligger han afvexlende et Par Dage her og et Par i Allinge, og som oftest gaaer han frem og tilbage mellem begge Byer. Folk her opholde sig ofte over ham, og saa er det mærkeligt hvor nær det gaaer ham, naar han mærker saadant; istedetfor jeg bliver ærgerlig og vil gjerne drille dem, der ikke holde af mig, saa tvertimod, han synes stedse, at det er ham, der har Uret, og er villig til paa enhver Maade at gjøre det godt igjen. Hvad jeg tager mig for er vanskeligt at sige, snart har jeg Et, snart et Andet, men jeg synes, at Intet ret vil trives for mig og det Eneste, jeg virkelig er glad ved er Karen Brahe, der dog er saa umenneskelig mørkt, at Folk spørger, om det er Nat. Dorthé Biehl vil det ikke gaa med, det er nok for svært, Roselil vil [s. 86](#) gjerne have bedre Veir og mere Ro, og nu maler jeg efter Bestilling Onkel Jacobs Huus og Have, et smukt Motiv, men jeg mærker godt min Afmagt, det er et stort Billede med Solen lige over Rammen..... Fra andre Malere i Verden hører jeg ikke det ringeste, det er saa underligt ensomt, det ikke at have Nogens Dom at støtte sig til, og dog troer jeg, at jeg bliver herovre langt ind i Oktober, saameget har jeg, jeg skulde have malt herovre. Naar jeg saa igjen maa komme op til Eder, vil jeg overordentligt gjerne, jeg havde det saa mageløst sidste Vinter, men det er da ikke saa underligt, da jeg baade holder saameget af Eder begge og jeg kan lære og har lært meget af Eder i den forløbne Vinter.....